

figer Sligt til Regjeringen, og den gaaer ind derpaa, saa vil den ogsaa udføre det for Alvor, saa vil den anordne virkelige Duellighedsprøver, ikke saadanne, der tidligere ere foreslaaede, men saadanne, der virkelig kunne bevise Duellighed. Vi komme altsaa derved langt længere bort fra Maalet end ved det Forslag, der tidligere var stillet, og som her i Thinget blev forfattet. Fremdeles maatte en Folge deraf blive, at i de fem Aar fra 1862 til 1867 ville de Bestemmelser, der staae i §§ 18 og 19 samt i § 6, falde bort; thi de blive til en Umulighed. Skal det være virkelige Duellighedsprøver, skal Regjeringen træde frem og sige: Det er forlangt af Rigsdagen, saaledes maa det være, vi maae anordne Prøver, som ere alvorlige Duellighedsprøver, saa ville de blive af den Bestaaffenhed, at ingen Mand vil kunne aflægge dem i forskjellige Sag, — det er en Umulighed, — og de ærede Forslagsstillere maae derfor med det Samme sige, at §§ 18 og 19 og § 6 skulle falde bort. Det er ganske klart. Men der er endnu Et, som er værd at lægge Mærke til. Hvad var det, hvorpaa man endelig tilsidst fæstede sin Fod, efterat man var drevet fra Stilling til Stilling med Hensyn til Prøverne? Efterat man var dreven tilbage, da man talte om, at de skulde være til Gavn for Producenter og Consumenter, da man var gjendreven med Hensyn til Frygt for Capitalens Herredømme, da man ikke mere kunde paastaae, at de Analogier, der maatte drages fra tidligere Beslutninger, talte for den fremsatte Mening, da stillede man sig paa Kjøbstadsforeningens Standpunkt, da holdt man os Kjøbstadsforeningens og de 15,000's Adresse for Die som Beviser for, at man havde Ret til at tale saaledes i denne Sag. Men hvilken Sammenhæng er der imellem dette Forslag og Kjøbstadsforeningens Adresse, for ikke at tale om de 15,000's, som gaaer langt videre? Kan man virkelig troe, at de Mænd, som have stillet de Fordringer, vi Alle have læst, ville lade sig nøie med en Bestemmelse som denne om Prøver, der skulle beholdes i 5 Aar? Jeg skal foreløbigt, indtil andre Grunde blive anførte end de, der ere fremsatte af den ærede Dids-

rer for de 15 Forslagsstillere, indskrænke mig til disse Bemærkninger.

Gomard: Da en lignende Paragraph som den, der nu foreligger, var for til 2den Behandling, udtalte jeg, hvad jeg troede der kunde støtte den Ansættelse, at Prøverne bleve bibeholdt. Jeg indrømmer, at mit Foredrag i den Anledning kunde give Grund til Misforstaaelse, men jeg skal forklare, hvori den er grundet for dem af Thingets Medlemmer, for hvem det ikke allerede maatte være bekendt. Det vil erindres, at Forslaget var stillet paa den Maade, at alle de, der i 1862 vare Laugsvoende eller havde gjort Svendestykke, havde Afgang til, naar de forøvrigt vare 25 Aar gamle, at kunne erhverve Borgerkab som selvstændige Næringsdrivende. Mod denne Bestemmelse havde jeg Meget at indvende, og man vil see af det nu foreliggende Forslag, hvad jeg derved har tænkt. Jeg stemte altsaa ikke for den, og jeg haaber, at min Stilling derved maa være nogenlunde klar. Det var jo ogsaa naturligt, at da jeg ønskede at holde paa Prøverne, saa vilde jeg ikke i det Dieblis udtale mig derhen, at jeg ansaae den dengang foreslaaede Paragraph for i og for sig forfastelig. Det er min Stilling til denne Sag. Den høitærede Minister udtalte, da han fik Ordet ved 2den Behandling efter mig, at naar han omsatte mit Foredrag paa en noget anden Maade, maatte han dog indrømme, at jeg havde maastee truffet en Side af Sagen, der havde Noget at betyde; men jeg kan dog ikke indrømme, at han virkelig traf det Rette. Det, der forekommer mig at have Betydning i denne Sag, er, at naar man naaer Aaret 1862, saa blive, som en anden æret Taler har nævnt, paa een Gang alle Sluser aabnede og vi faae saaledes ingen Overgangsløve. Der har her været talt Meget om, at denne Lov var en Overgangsløve. Det er den i Virkeligheden lige overfor dette Forhold i det Mindste paa ingen Maade, derimod vedtager man det her stillede Forslag, saaer man, forekommer det mig, en Mellemtilstand mellem det Nuværende og den Næringsfrihed, som Loven iøvrigt gaaer ud paa. Det er en saadan Tilstand; jeg